



## Arrest

nr. 105 627 van 24 juni 2013  
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2013 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen, met name om de reeds hangende vorderingen tot schorsing zo snel mogelijk te behandelen, van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 mei 2013 waarbij een ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 mei 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 2013 om 9.15 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

## 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij schrijven van 8 januari 2013 dient verzoeker een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 mei 2013 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 15 mei 2013 aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 15 mei 2013 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing wordt op dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.4. Verzoeker stelt op 30 mei 2013 tegen de beslissingen vermeld in de punten 1.2. en 1.3. vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging en beroepen tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.5. Met huidige vordering vraagt verzoeker tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, namelijk de snellere behandeling van de reeds ingediende vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen vermeld in de punten 1.2. en 1.3.

## 2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad te duiden dat, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet tegen een maatregel van vrijheidsberoving die werd genomen met toepassing van artikel 7 van dezelfde wet een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats of de plaats van aantreffen van de vreemdeling. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de in de bestreden beslissing opgenomen beslissing tot vasthouding in overeenstemming is met de wet.

3. Het van rechtswege schorsend effect van het indienen van de vordering tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

De ingestelde vordering heeft van rechtswege schorsende werking. Dit vloeit voort uit het gestelde in artikel 39/85, eerste en derde lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.*

*(...)*

*Vanaf de ontvangst van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan niet tot dwanguitvoering van de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel worden overgegaan tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, dan wel indien hij de vordering heeft verworpen. Indien de schorsing niet werd toegestaan, wordt de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk.”*

4. Over de voorwaarden voor het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

4.1. De uiterst dringende noodzakelijkheid

#### 4.1.1. Artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.*

*De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing worden samen behandeld en afgedaan binnen de achtenveertig uren na de ontvangst door de Raad van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen. Komt de geadieerde kamervoorzitter of rechter in vreemdelingenbetwistingen niet binnen deze termijn tot een uitspraak, dan moet hij daarvan de eerste voorzitter of voorzitter op de hoogte brengen. Deze neemt de nodige maatregelen opdat er ten laatste binnen de 72 uur na de ontvangst van het verzoekschrift een uitspraak wordt gewezen. Inzonderheid kan hij daartoe de zaak evoceren en er zelf uitspraak over doen.*

*Vanaf de ontvangst van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan niet tot dwanguitvoering van de verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel worden overgegaan tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, dan wel indien hij de vordering heeft verworpen. Indien de Raad zich niet heeft uitgesproken binnen de in het tweede lid bedoelde 72 uur of indien de schorsing niet werd toegestaan, wordt de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de inhoud van de in dit artikel bedoelde vordering, de wijze waarop ze moet worden ingediend en de procedure.”*

Artikel 44 van het PR RvV bepaalt als volgt:

*“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.*

*De vordering wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980. De vordering wordt gedagtekend en bevat :*

*1° de naam, nationaliteit, de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing;*

*2° de vermelding van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;*

*3° de beschrijving van de gevorderde voorlopige maatregelen;*

*4° een uiteenzetting van de feiten die aantonen dat de voorlopige maatregelen noodzakelijk zijn om de belangen van de partij die ze vordert, veilig te stellen;*

*5° in voorkomend geval, een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.*

*(...)”*

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling en/of het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van het doel van de vordering duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde maatregel, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevelen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat de verzoekende partij dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht en op een diligente wijze heeft opgetreden.

#### 4.1.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

*In casu* stelt de Raad vast dat de bestreden beslissingen, met name enerzijds de beslissing waarbij een ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard *dd.* 14 mei 2013 en anderzijds de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering *dd.* 15 mei 2013, verzoeker op 15 mei 2013 ter kennis zijn gebracht. Op datum van 15 mei 2013 wordt verzoeker ook opgesloten in het gesloten centrum te Merksplas met het oog op een verwijdering. Er dient te worden aangenomen dat sinds voormelde datum – gelet op de vasthouding van verzoeker met het oog op verwijdering – de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent was. Niettegenstaande het gegeven dat de verwijderingsmaatregel reeds sinds 15 mei 2013 imminent is, oordeelt verzoeker op 30 mei 2013 voor het indienen van beroepen tot nietigverklaring gepaard gaande met gewone vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen.

Ter staving van het uiterst dringend karakter van zijn vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen stelt verzoeker dat hij bericht ontving dat hij in afzondering wordt geplaatst en morgen, zijnde op 24 juni 2013, zal worden overgebracht naar de luchthaven om op het vliegtuig te worden gezet. De Raad benadrukt evenwel dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel niet pas imminent wordt op het ogenblik dat een repatriëringsdatum wordt vastgesteld of op het ogenblik dat de verzoeker in afzondering wordt geplaatst om te worden overgebracht naar de luchthaven. Het imminent karakter van de verwijderingsmaatregel ontstaat reeds op het ogenblik van de vasthouding met het oog op verwijdering, zijnde *in casu* – zoals reeds aangegeven – 15 mei 2013. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat zowel bij de kennisgeving van de bestreden beslissingen als bij het indienen van de gewone vorderingen tot schorsing op 30 mei 2013 de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel reeds imminent was. In deze situatie was de geëigende procedure een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid overeenkomstig artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet. De procedure voorzien in artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet waarbij als voorlopige maatregel in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevraagd een voor de Raad reeds hangende vordering tot schorsing zo snel mogelijk te behandelen is bedoeld voor de situatie waarin de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel hangende de procedure “*imminent wordt*”, niet voor de situatie waarin de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel reeds op het ogenblik van de betekening van de beslissing én op het ogenblik van de indiening van de gewone vordering tot schorsing “*imminent is*”.

Verzoeker geeft geen enkele verklaring voor het gegeven waarom hij wachtte tot de avond voor de repatriëring om huidige vordering in te stellen, terwijl de tenuitvoerlegging van de tegen hem genomen verwijderingsmaatregel reeds imminent is sinds zijn vasthouding op 15 mei 2013. Verzoeker duidt niet waarom hij, ondanks het imminent karakter van de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel sinds 15 mei 2013, getalmd heeft met het voeren van een procedure teneinde eerder een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vragen van de bestreden beslissing, hetzij niet onmiddellijk een vordering in te dienen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op grond van artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet terwijl hij wist of had moeten weten dat een gedwongen uitvoering nakend was. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker zelf in gebreke is gebleven om de nodige diligentie aan de dag te leggen bij het indienen van huidige vordering. Het thans bestaand uiterst dringend karakter heeft verzoeker aan zijn eigen toedoen te wijten.

Dienvolgens is niet voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid zoals voorzien in artikel 44, tweede lid, 5° van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om huidige vordering tot het verkrijgen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. BARBÉ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBÉ

I. CORNELIS